

DISSERTATIO ACADEMICA,
CALLIMACHI IN PALLADEM HYMNUM
SVETHICE REDDITUM NOTISQUE
ILLUSTRATUM
SISTENS.

CUIUS PARTEM POSTERIOREM
VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SjöSTRÖM,

Philosophiæ Magister, Amanuenss Biblioth. Acad. E. O.

Stipendiar. publicus,

ET

CAROLUS PETRUS EDVARD. GADD,

Stipendiarius Bilm.

Tavastenses.

In Auditorio Philosoph. die VIII Junii MDCCCXVI.

h. p. m. confvetis.

ABOÆ, TYPIS FRENCKELLIANIS.

- Hvarken i Oribalkon sig speglade Stora Gudinnan,
 20. Icke beller uti Simois' (l) klaraste flod.
 Ock ej Here m); men Kypris med glänsande kopparni banden,
 Tvefallt delande, om ordnade ofta Sitt hår n).
 Pallas, se'n tvågångar Hon sextio stadier lupit (o)
 Lika vid Eurotas (p), de Lakedemoniers
 25. Tvillingstjerner q, behändigt Sig gned med de enklaste oljor,
 Afkomst utaf det tråd, som Hennes eget benämnas.
 Tårnor! Morgonrodnaden re'n framsprottade (r) lika
 Fröt i granatens frukt eller ock rosen, till färg.
 Skoffen dersöre blott den olja, som männerne egnar,
 30. Hvarmed Kastor Sjelf, hvarmed Herakles blef smord.
 Hånten ock Dafs gyllene kam s) att, ordnande båret,
 Hon beröra med den glänsande lockarne må.
 Kom Athenea! Dig väntar re'n bögtskade skaran
 Jungfrudöttrar utaf Akestoridernes släkt.
 35. O Athene! Nu framhårs ock Diomediske skölden (t)
 Så denne åldrige sed fordom Argiverne lärt

C

Sjelf

p) Spartam præterlabitur Eurotas. — „Qualis & Eurotæ Pollux & Castor arenis, Hic victor pugnis, ille futurus equis“ PROPERT. Eleg. III, 12, 17 sq. — Cfr. THEOGNID. gnom. XXXVIII, 1 & 2.

q) „Fratres Helenæ, lucida sidera.“ HORAT. Carmin. I, 3, 2. Cfr. PIND. Nem. X, 91 sqq.

r) Dupliciter hic explicari solet versus, aliis ad ἔγευδος referentibus το πρῶτον, aliis ad ἔγονον. SCHLEGEL hanc secutus est lectionem, illam nos,

s) Aurea Deorum esse & Dearum supellestilia quis nescit! Neque Nostrium fugere hoc potuit. Cfr. Hymn. II, 32 — 34. — Hymn. III, 110 sqq. — Hymn. IV, 260 — 264.

t) Singulari cura Tydidem semper amplectebatur Pallas. Cfr. c. g.

- Εὐμήδης ἐδίδαξε, τῶν κεχαρισμένους ἱεῖς·
 Ὃς ποτε βελευτὸν γυνὴς ἐπὶ οἱ θάνατον
 Δᾶμον ἐτοιμάζοντα, Φυγᾶ τὸν ἱερὸν ἀγάλμα
 40. Ὀλχετ' ἔχων Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾤκισατο,
 Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀπορρώγεσσιν εἴηκεν
 Ἐν πέτραις, αἷς νῦν ἔνομα Παλλαιίδες.
 Ἐξίθ' Ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ,
 Ἰππων καὶ σκεῶν ἀδομένα πατάγῃ.
 45. Σάμερον ὕδροφόροι μὴ βᾶπτετε· σάμερον Ἄργος
 Πίνετ' ἀπὸ κραναῶν, μὴδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
 Σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἥ' εἰς Φυσάδειαν,
 Ἡ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τῶν Δαναῶν.
 Καὶ γὰρ δὴ χρυσῶ τε καὶ ἀνθεσίν ὕδατα μίξας
 50. Ἡζεί Φορβαίων Ἰναχος ἐξ ὀρέων,
 Τᾷ θάνα τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ. Πελασγέ,
 Φράζεο μ' ἐκ ἐθέλων τῶν βασιλείαν ἴδης.
 Ὃς κεν ἴδῃ γυμναὶν τὴν Παλλάδα τῶν πολιέχον,
 Τῶργος ἐσοφεῖται τῷτο πανυσάτιον.

55.

HOM. *Il.* V, 778 — 863. Quin etiam, ut PIND. canit, "Διομήδεα δ' ἀμβροτον Ξανθα ποτε Γλαυκωπίς εἴηκε θεῶν." *Nem.* X, 12 sq. Præterea "μετὰ τὴν τε ἰλίε πορθησιν, Διομήδης εἰς Ἄργος ὑποσρεψας, εἰς τὸν κεραυνίον ἀνέβη λοφόν, καὶ τεμενος Ἀθηνᾶς κατασκευάσας, τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηναίων μετωνόμασε. PLUTARCH. *de fluviis*, 1159. Mos fuit vulgarissimus clypeum suum in Templis suspendere. Vides. *Hyg. Fab.* CLXX. *de Danao*.

α) De Sacerdote hoc ejusque fati, nil novimus.

ν) Περσεπτολις, vastatrix sc. urbium inimicarum. (Πολεμοκλονον dicit eandem ANACR. *Od.* LII, 33). Contrario epitheto ἐρυσιπτολις ab HOMERO (*Iiad.* VI, 365, alibique) appellata. Cfr. *hujus hymni* v. 53.

- Sjelf Eumedes (u) Din ålskade Prest som kånmande folkets
Öfverlagda försåt riktadt mot sig och sitt lif,
Flyktan e. böll Din beliga bild i banden, och bortgick,*
40. *Vandrade bån de på till det Kreoniske berg,
Kreons berg; Gudinna och Dig på bällen han ställde,
Pranta bällen, som nu den Pallatidiske nämns.
Kom Athenæa Du städens förstörerska (v) gullbjelmprydd (x)
Håstars och sköldars gny lysnande till med bebag!*
45. *Vattenbåverfkor bämten i dag ej (y), och dricken Argi er
Vatten ur floderna ej, men b ott ur källorna tömdt.
Tårnor! Till Physadea i dag med krukorna eller
Till Anymone, som är Dotter af Danaos, gån (z)
Ty med gull och blommor utblandande böljorna stiga*
50. *Skall från gråfiga berg Inachos, bämta åt Dig
O Athene! ett bårligt bad. Dig akta, Pelasger,
Att ej oviljande ens Höga Gudinnan Du ser.
Hvilken som bålft åskådat den stadbeskyddande Pallas
Naken, ické han mer någonfin Argos skall se.*

C 2

55.

x) Non χρυσεοπηλῆζ modo, verum χρυσεολογχος etiam atque χρυσασπις vocata Pallas — HOMERUS quoque auream ipsi tribuit galeam, eandemque ἑκατον πολέων περλεσσο' ἀραρυσίαν. II. V, 744.

y) Μη βαπτέτε, "taucht nicht ein." SCHLEGEL. Fidelissima certe, at plenam retardans intelligentiam versio.

z) Physadea æque ac Anymone fontes fuere Argorum in vicinia scattentes. De illa parum novimus, hujus vero pluries facta mentio. Videl. OVID. Heroid. XIX, 131, — AMOR. Lib. I, 10, 5 sq. — PROPERT. Lib. II. 20, 47.

55. Πόντι' Ἀθαναία, σύ μὲν ἔξιθι μέσφα δ' ἐγώ τι
 ταῖς δ' ἐρέω, μῦθος δ' οὐκ ἔμμε, ἀλλ' ἐτέρων.
 Παιδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἐν ποτα Θήβαις
 Πηλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τῶν ἐτέρων,
 Ματῆρα Τειρεσίω, καὶ ἔποκα χωρὶς ἔγεντο
60. Ἀλλὰ καὶ ἀρχαίαν εὖτ' ἐπὶ Θεσπίων,
 Ἡ' πὶ Κορωνείας, ἥ εἰς Ἀλῖαρον ἐλαύνει
 Ἴππες, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
 Ἡ' πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυμένον ἄλτος,
 Καὶ βαροὶ ποταμῷ κύντ' ἐπὶ Κεραιῶν
65. Πολλάκις αἱ δαίμων μιν εἴω ἐπεβάσατο δίεφα
 Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν εἰδὲ χοροστασίαι
 Ἀδείαι τελέθεσκον, ὅτ' εἴχ' ἀγείτο Χαρικλῶ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δαίμονα πόλλ' ἔμενε,
 Καίπερ Ἀθαναία καταθύμιον εὔσαν ἐταίραν.
70. Δὴ ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,
 Ἴππῳ ἐπὶ κράνῃ Ἑλικωνίδι καλὰ θεοῖσα
 Λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἄσυχία.
 [Ἀμφότεραι λῶντο, μεσαμβρινὰ δ' ἔσαν ὄρα
 Πολλά δ' ἄσυχία τήνῳ κατεῖχεν ὄρος]

75.

- a) Chariclo atque Everus, Tiresia Parentes. Alius Chariclus, Chironis uxoris, meminit PINDAR. Pyth. IV, 182.
- b) Thespia, a Thespio, Erechtei Atheniensis filio condita putabantur, hinc antiquae appellatae.
- c) d) Sitae hae urbes, ut nuperrime nominata, in Boeotia. *Coroneam Haliartumque* jungit etiam HOMER. II. II, 503. Illi adjacebant celebre *Ἰτωνιάδος Ἀθαναίας* (Hymn. VI, 75) templum, lucus facer atque altaria.
- e) ὄαρος cantilenam hic denotat vel hymnum. Male igitur SCHLEGEL: "weder der Nymphen Geschwätz."

55. Kom Athenæa Du vördade ut! Mellertid skall för dessa
 Något jag sjunga; likväl mythen min egen ej är.
 Flickor! fordom i Thebe en Nymf (a) blef af Athenæa
 Alskad bögt framför öfrige Systrarnes tal;
 Mor åt Tiresias var Hon, de alltid lefde tillsammans.
60. Antingen Pallas besåg urgamle Tbespiers (b) stad,
 Eller till Koronea (c) Hon för och till Haliartos (d),
 Drifvande sjelf sitt spann genom Beoternes land,
 Till Koronea, der doftande lunden åt Henne är invigd,
 Der ock Hennes altar' invid Kuralios stå;
65. Ofta Gudinnan sin egen vagn låt Henne bestiga.
 Alldrig Nymfernas sång (e) Henne bebagelig var,
 Alldrig danserna, om de ej fördes an af Chariklo.
 Men ock Henne ännu väntade tårar och sorg,
 Fastän af Athenæa Hon var med vanskap bebedrad.
70. Ty då från slöjan de löst spännet och tvättade sig
 Båda uti Helikoniske vackert rinnande källan (f),
 Var re'n berget betrod't åt det middagliga (g) lugn.
 [Båda de tvättade sig, och middagens timme var inne,
 Mycket lugn var bredt utöfver Helikons berg (h)]

75

f) Ἰππικηρυνη alias (cfr. HESIOD. Theog. v. 6).. Originem respiciens
 Ἰππω κραινών CALLIMACHUS eam appellat. Fuit enim fons hiecc,
 "Dura Medusæi quem præpetis ungula rupit." OVID. Metam.
 V, 257. — .

g) Sic Diana olim virgineos artus liquido perfundente rore, Sol
 etiam ex æquo meta distabat utraque. OVID. Metam. III, 145.

h) Hic antecedensque versus suspecti eo magis videntur nobis, quod
 SCHLEGEL eos prorsus omiserit.

75. Τειρεσίας δ' ἔτι μῆνος ἄμαι κυσὶν, ἄρτι γένεια
Περκάζων. ἱερὸν χῶρον ἀντρεφέτο·
Δηφάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ βόον ἤλυθε κράνας,
Σχέτλιος· ἐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ δέμιδες.
Τὸν δὲ χολωσαμένα πέρ, ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα,
80. Τίς σε, τὸν ὀφθαλμῶς ἐκ ἔτ' ἀπαιτόμενον,
ὦ Εὐκλείδα, χαλεπὴν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
Ἄ μὲν ἔφα, παῖδός δ' ὄμματα νύξ' εβάλεν.
Ἐσαθῇ δ' ἄφθογγος ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίας
Γόνάτα, καὶ Φωνάν ἔσχεν ἀμηχανία.
85. Ἄ νύμφα δ' ἐβόησε, τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας
Πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐσὲ φίλαι;
Ὀρματά μοι τῷ παῖδός ἀφείλεο τέκνον ἄλαττε
Εἶδες Ἀθαναίας σῖδεα καὶ λαγόνας;
Ἄλλ' ἐκ αἰλίων πάλιν ὄψεαι· ὦ ἐμὲ δειλιάν.
90. ὦ ὄρος, ὦ ἑλικῶν ἐκ ἔτι μοι παριτέ.
Ἥ μέγαλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὄλεστας
Καὶ πρόκας ἔ ποικίλ' φάεα παῖδός ἔχεις.
Ἄ μὲν ἐπ' ἀμφοτέρωσι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
Μάττηρ μὲν γοεῶν αἶτον ἀηδονίδων
95. Ἄγε βαρὺ κλαίεσθα. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
Καὶ μιν Ἀθανασία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·

Δῖα

i) Ad primitivam τὴ περκαζειν respicientes significationem, temperare nobis non possumus, quin sequentia ex divino describamus Τεῖο Senec: Ῥοδινὴν δ' ὅποια μὴλον χυοῖν ποιεῖ παρειν. (Odor. XXIX, 18 sq.) Edocet nos insuper contextus hujus loci, quanti aestimata antiquis illa fuerit aetas, ubi prima obducerentur lanugine genæ.

k) "Ungern." SCHLEGEL.

l) De hac re disferendi infra nobis erit occasio.

75. Endast af hundarne följd, beltensam, med mörknande kinden (i)
 Gick Tirefias än kring denna beliga ort.
 Plågad af outfägelig törst Han nalkades källan,
 Ve! och oviljande (k) såg det som ej rätt är att se (l).
 Honom talade till, fast vred, den Höga Athene:
80. Hvem bland Gudarne bit, denne olycklige våg,
 Förde Dig, Everides, ej mer Du med ögonen bortgår?
 Så Hon sade, och natt skymde för ynglingens syn.
 Mållös stod han; ty smärtörne bade hans knän så förstelat,
 och af förvirringen hölls länge tillbaka hans röst.
85. Nymfen utropade nu: hvad skada min son Du tillfogat,
 Höga! Gudinnor man har sådana vänner i Er!
 Ögonen Du bar gossen beröfvat. Olycklige gosse!
 Du Athenæas bebag skådat, men aldrig Du mer
 Solens ljus skall främdeles skåda. O äfven mig usla!
90. O Helikoniske berg, alldrig besöks du af mig!
 Vist du titet med stort bar betalt; förlusten af några
 Rådjur, någon Gazell (m), gossen med synen umgällt.
 Modren, omfammande älskade sonen med armarne, håstigt,
 Nältergalarne (n) lik, sorglige foglarne, gret.
95. Öfver sällskapstärnan förbarmade dock sig Gudinnan,
 Och Athenæa derpå talade följande ord:

Tag,

m) *Venator*, ut supra v. 75 vidimus, *Heliconem* *Tirefias* accesserat.

n) *Habitæ a veteribus semper tristes lusciniæ*. Sic *Moschus* in *Epitaphio Bionis* v. 36 sqq.: Ἀρχετε Σικελικαὶ πω πένθεος, ἀρχετε Μοισαὶ - - - οὐδὲ τοσόν ποτ' αἴσειν ἐν σκοπελοῖσιν ἀηδῶν κ. τ. λ. *PROPERT.* Lib. II. 16, 56. Cfr. *HOMERI Odyss.* XIX, 518 sqq., ubi etiam, cur querelas jactant semper, paucis innuit *Poëta*,

- Δία γύναι, μετὰ πάντα βαλεῖν πάλιν ὅσα δι' ὀργάν
 Εἶπας· ἐγὼ δ' ἔτοι τέκνον ἔδηκ' αἰλαόν.
 Οὐ γάρ Αἰθαναία γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
 100. Ἀρπάξεν· Κρόνιος δ' ὦδε λέγοντι νομοί·
 Ὃς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἔληται
 Ἀθρήσῃ, μισθῶ τούτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
 Δία γύναι, τὸ μὲν εἰ παλινάγρετον αὖθι· γένοιτο
 Ἔργον· ἐπεὶ μοιραῖν ὦδ' ἐπέγευσε λίνα,
 105. Ἀνίκα τοκρῶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζεω,
 ὦ Εὐηρεΐδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
 Πόσσα μὲν αἱ Καδμήϊς ἐσύτερον ἔμπυρα καύσει,
 Πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
 Παιδα τὸν ἀβατὰν Ἀκταίονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
 110. Καὶ τήνος μεγάλας σύνδεσμος Ἀρτέμιδος
 Ἔσσεται ἄλλ' ἐκ αὐτόν ὃ, τε δρόμος αἰ τ' ἐν ὄρεσσι
 Ῥυσσεῦνται ζυγαὶ τᾶμος ἐκαβολίαι,
 Ὅπποταν ἐκ ἐθέλων πῆρ ἰδὴ χαρίεντα λοστρά
 Δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἀνάντα κυνέ
 115. Τετάρκι δειπνησεῦντι· τὰ δ' ὕεος ὁσέα μάτῃ
 Δεξιέται, δρυμῶς πάντας ἐπερχομένα·

ΟΛ·

o) *Saturnias leges*, ut opinamur, loquitur CALLIMACHUS quo mox perspicere Nympha, plenam iis deberi absolutamque haud posse obedientiam.

p) "Χαλεποί δε θεοὶ φανέσθαι ἐναργεῖς." HOMER. II XX, 131. Quamvis tamen idem credat, ipsis invitis, a nullo hominum Deos conspici posse. *Odyss.* X, 573 sq.

q) Fuerunt eadem Parcae *Clotho* (quæ fila ducit), *Lachesis* (quæ colum sustinet) & *Atropos* (quæ filum abrumpit). Locutiones hinc desumptæ pluries occurrunt. Cfr. e. g. HOM. II. XX, 128. — XXIV, 209 sq.

- Tag, förträffliga qvinna, tillbaka allt det Du vredgad
Sagt; ty vilst ej jag vållat Din älsklings förlust.
Ej för Atbene behageligt är att gossarnes ögon
100. Rösfa, så bjuda likväl Kroniske (o) lagarne strängt:
Hvilken ibland de odödlige en, då ej Guden det önskar,
Skådat, betale han dyrt (p) hvad han förmåten har sett.
Oåterkalleligt vare, förträffliga qvinna, det skedda,
Medan Parkernas träd (q) sålunda ödet bestämt
105. Strax vid hans födelsestund; men nu dock må Du emotta
O Everides! den lott, som man är skyldig å Dig.
Ack hvad offer skall framdeles ej Kadmeis (r) antända!
Hvilka Aristæos! önskande endast att se
Sonen Aktæon en blomstrande yngling, blott synen beröfvad.
110. Ock han skall följa på-jagt mågtiga Artemis själf.
Dock han frälsas ej skall af jagten och hafda gemensamt
Pågens öfningar på bergen, den stunden då han
Skådar Gudinnans behagliga bad (s) oviljande också;
Men Husbonden skall själf slitas af hundarnes hop (t)
115. Der på stället i stycken (u), och Modren skall benen församla.
Vandrande kring öfverallt, söka i skogarne dem.

D

Säll

r) Autonoe, Cadmi ex Harmonia, filia, Aristæo nupsit. Cfr. HESIOD. Theogon. v. 974 sqq. Filius eorum Actæon fuit.

s) In valle Gargaphia ad fontem, cui nomen Parthenius, hæc Deæ lotio facta.

t) Ovidius Metam. III, 138 — 252 miseram hancce enarrans Hyantii juvenis sortem, canes per plures nominatim affert. Cfr. HYGIN. Fab. CLXXX & sq.

u) "Undique circumstant, mersisque in corpora nostris Dilacerant falsi dominum, sub imagine cervi." OVID. Met. III, 249 sq.

- Ὀλβίζαν ἔρεει σὲ καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
 Ἐξ ὀρέων ἀλαον παῖδ' ὑποδεξαμέναν.
 *Ω ἑτάρα, τῷ μὴ τι μινύρεο. τῷδε γάρ ἄλλα
 120. Τεῦ χάριν ἔξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
 Μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν αἰοίδιμον ἑσσομένοισιν,
 Ἡ μέγα τῶν ἄλλων δὴ τι περισσότερον.
 Γνωστῆται δ' ὄρνιθας, ὅς αἴσιος, οἳ τε πέτονται
 Ἥλιθα, καὶ ποίαν ἐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
 125. Πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμω
 Χρηστῇ, καὶ μεγάλοις ὕπερα Λαβδακίδαις.
 Δωσῶ καὶ μέγα βᾶκτρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δέον αἰεῖ,
 Δωσῶ καὶ βίότῃ τέρμα πολυχρόνιον.
 Καὶ μόνος, εὔτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
 130. Φοιτασῇ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλῳ.
 Ὡς Φαμένα κατένευσε τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἐπηρεύσῃ
 Παλλὰς. ἐπεὶ μῶνα Ζεὺς τότε θυγατέρων
 Δᾶκεν Ἀθαναία, πατρώϊα πάντα φέρεσθαι.
 Δωτροχόοι, μᾶτῃς δ' ἔτις ἔτικτε θεάν,

135

- v) Summa apud veteres fuit auctoritas vatum. HOM. *Odysf.* XVII, 386. Cfr. CICERO, *de Senectute* c. XVIII.
- x) Tiresiam re vera existisse vatem nobilissimum, vel ex uno *Homeric* loco satis eiucet superque. *Odysf.* X, 492 sqq. Notabile quoque existimamus, quod ibidem de Everide occurrit: 'τῷ καὶ τεθνεώτι νοον πορὲ Περσεφονεία, Ὡς πεπνυδαί. Cfr. *hujus hymni* v. 129 sq.
- y) Perfectam sic ipsi pollicetur Dea augurii scientiam.
- z) "Ille per Aonias, fama celeberrimus, urbes Irreprehensa dabat populo responsa petenti." OVID. *Metam.* III, 339 sq.
- a) De Cadmo, Thebarum conditore, videri potest OVID. l. c. v. 1 sqq. Hac tamen de re Phœbi supplicem oracula consuluisse Agenoridem ait Poëta.

- Säll bon Dig skall kalla och trefallt säll, då från bergen
 Du mottagit Din son, fastän han också var blind.
 Sällskapstärna, ej jemra Dig mer; ty honom förväntar
 120. Mången belöning ännu (v), som jag för Din skull vill ge.
 Han, som Siare skall af kommande slägter besjungas (x),
 Samt uti klockhet bli långt öfverträffande dem,
 Foglar skall han känna, och hvilka lyckligt, och hvilka
 Fruktlöst flyga. förstå, hvilka bebåda ett ondt (y).
 125. Mycket banskall för Beaterne (z) spå, och mycket för Kadmos a)
 Mycket ock framdeles för Labdakos' (b) slätliga släkt.
 Ock jag honom vill gifva en staf (c), som riktigt hans fötter
 Styr, långtidigt jag vill göra hans lefvernes mål (d),
 Ensam som död skall han än med förstånd bland öfrige skuggor
 130. Vandra, bebedrad utaf Store Församlaren (e) själf.
 Detta taladt, Hon gaf så en vink; men säker är vinken:
 Medan åt Pallas allen bland sina döttrar ju Zeus
 Gaf förmågan att ega allt hvad Fadren besitter (f).
 Tårnor! icke en Mor (g) skänkte Gudinnan sitt lif;
 D 2 135.

b) Labdaciæ, Cadmi, ex Labdaco nepote, posterio,

c) Quid baculo hocce innuat CALLIMACHUS haud constat. Alii, lituum, clarissimum Auguratus insigne, ratione habita eorum, quæ HOMERUS Od. XI, 91 dicit, intelligunt, alii de Filia Tiresiæ (Fatidica Manto VIRG. Æn. X, 199), interpretantur.

d) Fieri haud potest quin mythum alium de Tiresia indicemus. Videt. OVID. Metam. III, 316 — 338. Cfr. HYGINI Fab. LXXV.

e) Merito ita appellatus Pluto, Vid. HORAT. Carm. II, XIV, 5 sqq.

f) Palladem dicit HESIOD. Theog. v. 895: "ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μενος καὶ ἐπιφρονὰ βελὴν." Cfr. HORAT. Carm. I, XII, 20 sq.

g) Hinc eadem Dea ἀμνητὼς dicta. Vulcanus ἀπατῶς fuit.

- 135 Ἀλλὰ Διὸς κορυφᾷ. κορυφᾷ Διὸς ὧ κ' ἔπινεύσῃ,
 Ἐμπεδον' ὠσαύτως ὧ κέν οἱ ἄ θυγάτηρ
 Ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
 Τὸν θεὸν ὧ κῶραι, τῶργος ὅσαις μέλειται,
 Σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὐγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
 140. Χαῖρε θεά, κάδευ δ' Ἀργεος Ἰναχίς.
 Χαῖρε καὶ ἑξελάοισα, καὶ ἐς πόλιν αὐτίς ἐλάσσαις
 Ἴππεσ, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

Ad finem sic propositam nobis perduximus rem, qua, utrum laudis vel parum meruisse, an frustra defudasse deputemur, æqui videant mitesque tenellarum virium æstimatores. Id tamen ex scena abeuntes, haud ducimus prætermittendum, esse Hymnum, quem svethice transulimus. CALLIMACHI *docti*, in melioribus illis; neque *Pindaricam* regulam:

— σοφὸς ὁ πολ —

λα εἰδὼς Φυᾷ.

Μαθόντες δὲ, λαβροί

Παγγλωσσία, κοραῖες ὥς,

Ἀκραντα γαζύετον κ. τ. λ. η)

hac saltem occasione, non habere exceptionem. Quemadmodum etenim novam præbet in eodem externam faciem spectant;

h) Sunt, qui putent Palladem *τρίτογενειαν* a nativitate sua hacce appellatam, ipsam enim "αὐτὸς ἐγενάτο μητιέτα Zeus Σεμνης ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆια τευχέ' ἐχούσαν" κ. τ. λ. Hom. *Hymn. in Palladem*.

i) Quis hic immemor esse potest egregii Hom. loci, *Iliad.* I, 525·530!

k) Occurrit eodem, quo *Hymn.* IV, 258 sensu, atque mente in Deam venerabunda factas denotat exclamationes, Cfr. Hom. *Il.* VI, 301.

- a 35. Men Zeus' bjesfa (b), och vinken från denej någon sin sviker i),
 Dottrens vink liksom oåterkallelig är.
 Re'n Athenæa nu nalkas i sannig, emotta'n Gudinnan,
 Argiska Tårnor I, hvilka den vård är betrodd,
 Med lyckönskningar, böner och med bögtdliga fröjd drop (k).
 140. Hell Dig (l) Gudinna! må Du vaka för Inachos' stad!
 Hell Dig, då från staden och åter till staden Du drifver
 Spannet! Beskydda också Danaers samtliga land (m)!

Standum CALLIMACHUS; ita simplicioribus quoque minusque longe petitis, quam in reliquis, enitet coloribus interior ejusdem habitus omnis atque ornatus, vituperationi justæ vix aut ne vix quidem locum relinquens.

Sæpius jam laudatus SCHLEGEL, criticos inter recentiores magni nominis, sequens de Hymno in Palladem judicium fert: "In jedem Fall wäre die Voraussetzung, die Beschaffenheit des Rhythmus; der überall in der alten Poesie der Natur des Ganzen wunderbar innig und tief entspricht, könne bey einem so absichtsvollen Künstler zufällig seyn und von keiner Bedeutung, durchaus geschichtswidrig" o). Quam eo lubentius discedimus in

l) Epilogo tali non Nostræ solum, verum Homeridarum quoque & Ophicorum desinunt Hymni.

m) Quo eo melius tutelæ commendaretur Divinæ omnis Argorum regio, κλαγον Δαναων appellat eandem Poëta. Minerva enim adjutrice, vel ex Africa, Argos Danaum profugisse, narrat HYGIN. Fab. CLXVIII.

n) PINDARI *Olymp.* II, 154 sqq.

o) Videt. *Athenæum* I, c, S. 140.

in sententiam, quod verissima nobis eadem est visa. *Cur autem undenis pedibus* in hujus contexenda carminis tela præcipue usus sit *Noster*, quærentibus, haud facile erit responso. En tamen periculum!

In Mythologia perquam versatum fuisse CALLIMACHUM, omnes inter convenit, atque e scriptis ipsius die clarius elucet; nec igitur præterire eum potuit Palladem tibiarum haberi inventricem, neque easdem abjectis fuisse, "*turpia cum faceret Palladis ora tumor.*" Dux hæ res pro Ariadne nobis erunt filo. Nihil enim ad fidem pronius esse potest ista hypothesi, quod Poëta, Palladem celebraturus, eo uti voluerit carminis genere, quod Deæ, certo modo, originem debuit suam. Quominus autem in Hymno ipso hujusce fieret rei vel levissima mentio, modestia venit atque Deæ debita reverentia; quamvis nimis uique delicate factum esse hoc, haud dubitemus affirmare. Quod si jam quis erroris nos acculaverit, nullam, qua protegamur, meliorem afferre scimus excusationem, effato inclytissimi GOETHE:

"Schadet ein Irrthum wohl? Nicht immer; aber das Irren
Immer schadet's. Wie sehr, sieht man am Ende des Wegs."